ഗപ്പിമീനും കട്ടുറുമ്പും

• കുസുമം ആർ പുന്നപ്ര

എന്നും രാവിലെ എണീറ്റാൽ കുഞ്ഞുമോൾ ആദ്യമേ പോകുന്നത് മുറ്റത്തേക്കാണ്. വീട്ടുമുറ്റത്തു നിൽക്കുന്ന ചെടികളിലെ പൂക്കളെയും മുറ്റത്തെ ടാങ്കിൽ വളർത്തുന്ന ആമ്പൽ പൂക്കളെയും മീനിനെയുമൊക്കെ നോക്കിക്കഴിഞ്ഞ് ചെടികൾക്ക് വെള്ളമൊഴിക്കും.

അന്നും പതിവുപോലെ രാവിലെ എണീറ്റ് കുഞ്ഞുമോൾ മുറ്റത്ത് ചെടിയും പൂവും ഒക്കെ നോക്കാൻ ഇറങ്ങിയതാണ്. അപ്പോഴാണ് ആ കാഴ്ച കണ്ടത്. ആമ്പൽ കുളത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ എന്തോ കിടന്ന് പിടക്കുന്നു. ചുറ്റിനും മീനുകളും ഉണ്ട്. കുഞ്ഞുമോൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഓ.., ഇതൊരുകട്ടുറുമ്പാണല്ലോ. കുഞ്ഞുമോൾ അതു നോക്കിക്കൊണ്ട് നിൽക്കുമ്പോൾ കട്ടുറുമ്പ് വളരെ ദയനീയമായി കുഞ്ഞുമോളെ നോക്കി. വെള്ളത്തിലെ ഗപ്പിമീൻ കുഞ്ഞു മോളോടു പറഞ്ഞു. ഇവനിപ്പോൾ ചാകും. എന്നിട്ടുവേണം ഞങ്ങൾക്കിവനെ ഭക്ഷണമാക്കാൻ.

അപ്പോഴാണ് അതുവഴി ഒരു ചിത്ര ശലഭം വന്നത്. ശലഭം കുഞ്ഞുമോളോടു പ

റഞ്ഞു: ''നിനക്കവനെ രക്ഷിക്കാൻ പറ്റും. എന്നിട്ട് എന്താണ് നോക്കി നിൽക്കുന്നത്?''

അതു കേട്ട ഗപ്പിമീൻ ശലഭത്തിനോടു പറഞ്ഞു: ''കുഞ്ഞുമോൾ ഒരിക്കലും അതു ചെയ്യില്ല.''

ശലഭം കാര്യംതിരക്കി.

ഗപ്പിമീൻ കാര്യം വിശദീകരിച്ചു:

''ഈ കട്ടുറുമ്പാണ് കുറച്ചു ദിവസത്തിനു മുന്നെ കുഞ്ഞുമോളെ കുത്തിയത്. കുഞ്ഞുമോൾ അന്ന് വേദനകൊണ്ട് പിടഞ്ഞത് ഞങ്ങൾ കണ്ടതാണ്.''

''അതുശരി. അപ്പോൾ അതാണു കാര്യം. കുഞ്ഞുമോളേ, അതു കാര്യമാക്കണ്ട. നിനക്ക് ഒരു ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ കിട്ടുന്ന അവസരമാണിത്. ഒന്നുകൂടി ചിന്തിച്ചുനോക്കു.'' ശലഭം കട്ടുറുമ്പിനെ രക്ഷിക്കാൻ ഒരു ശ്രമവുംകൂടി നടത്തി.

വീണ്ടും കട്ടുറുമ്പ് ദയനീയമായി കുഞ്ഞുമോളെ നോക്കി.

കുഞ്ഞുമോൾ കുറച്ചുനേരം ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിന്നു.

ചിത്രശലഭവും ഗപ്പിമീനും അവന്റെ കൂട്ടുകാരും കുഞ്ഞുമോളെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു.

കുഞ്ഞുമോൾ അടുത്തു നിന്ന ചെടിയിൽ നിന്നും ഒരു ചുള്ളിക്കമ്പ് ഒടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. പതുക്കെ അത് കട്ടുറുമ്പിന്റെ അരികിലേക്കിട്ടു. അതിന്റെ ഒരറ്റം കുഞ്ഞുമോൾ പിടിച്ചു. പതുക്കെ കട്ടുറുമ്പിനെ അതിൽ കയറ്റി കരയിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നു. എങ്ങനെ നന്ദിപറയണമെന്ന് കട്ടുറുമ്പിന് അറിയില്ലായിരുന്നു.

◆